

MOTIVÁCIÓS LEVÉL

Alulírott dr. Grád András 1982-ben végeztem az ELTE Jogi Karán, és 1984-ben kezdtem meg bírói pályámat. A pszichológia szakot kifejezetten azért végeztem el 6 éves esti tagozaton (ugyancsak az ELTE-n), mert ezáltal kívántam jobb jogásszá válni. 1991 óta foglalkozom emberi jogokkal. Ekkor delegált bíróként az Igazságügyi Minisztérium egy emberi jogi konferenciára Kijevbe és ekkor szerettem bele ebbe a jogterületbe. A következő évben csatlakozott Magyarország az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez, és az Emberi Jogi Bizottság magyar jogászi posztjára kiírt pályázatot 150 résztvevő közül nekem sikerült elnyernem. Több mint két évig dolgoztam Strasbourgban, ezalatt döntéselőkészítő jogászként beletanultam az Emberi Jogok Európai Bíróságának eljárásába és joggyakorlatába. Azáltal, hogy éveken át napi 8-10 órában angulul dolgoztam, itthonról hozott angoltudásomat sikerült a szó szoros értelmében munkanyelv-szintűre fejlesztenem (ennek köszönhetően felsőfokú, jogi szakosított nyelvvizsgával is rendelkezem). Ezzel párhuzamosan közepes szinten megtanultam franciául (itthon középfokú nyelvvizsgát tettem), németül pedig már a kiutazásom előtt is középszinten beszéltem.

1994-ben hazatérve az Alkotmánybíróságnál helyezkedtem el, ahol 13 éven át igyekeztem megelőzni Magyarország strasbourgi elmarasztalását azáltal, hogy a panaszosok azon jogsérelmét, amelyre tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága előreláthatólag elmarasztalta volna Magyarországot, már itthon, az alkotmánybírósági eljárás során orvosoltuk. A problémás ügyekben ugyanis szakvéleményeket készítettem, melyeket a döntéseik során az alkotmánybírák általában figyelembe is vettek. Ezen időszakban Magyarországot az eljárások indokolatlan elhúzódsát leszámítva (amin értelemszerűen nem segíthettem) igen ritkán marasztalták el Strasbourgban. Ez is igazolta azon meggyőződésemet, hogy nem azzal szolgálom a hazámat és az emberi jogok ügyét, ha egy-egy jogsértést megpróbálunk eltitkolni, vagy akár csak nem tudomást venni róla, hanem azáltal, hogy lehetőleg még a hazai eljárások során orvosoljuk azokat. Amennyiben ez bármilyen okból nem sikerül, akkor is a kisebb rossz egy minél gyorsabb strasbourgi elmarasztalás, mert ezáltal az immár egyértelmű helyzetben lehetővé válik az alapul szolgáló hazai jogsértések gyors felszámolása, elkerülve így a hasonló ügyekben történő tömeges elmarasztalást.

Már fiatal polgári bíróként is az volt az ars poeticám, hogy kötelességem minden tőlem telhető megtenni az adott ügyben meghozható lehető legjobb döntés érdekében oly módon, hogy eközben a lehető legkevesebb kárt okozzam (ezért végeztem el a pszichológia szakot is). Ezen bírói identitásomat a mai napig megtartottam, és ugyanez vezérel az emberi jogok területén is. Úgy gondolom, hogy több évtizedes emberi jogi tapasztalatom, ezen belül több éves strasbourgi munkavégzésem, az általam írt emberi jogi szakkönyvek, az általam végzett emberi jogi oktatói munka (egyebek mellett éppen az Európa Tanács felkérésére) kellő bizonyíték arra, hogy rendelkezem a bírói tiszt betöltéséhez szükséges strasbourgi emberi jogi tudással.

Bírói és jogalkalmazói munkám mellett folyamatosan végeztem tudományos munkát is, 68 publikációm (és ezen belül szakkönyveim) jelentős része az emberi jogok tudományterületével kapcsolatos, doktori értekezésemet és habilitációmát is ezzel kapcsolatos témáknak szenteltem. Oktatói munkámat néhány éve az ELTE tiszteletbeli egyetemi tanári címével is elismerték.

Soha semelyik pártnak nem voltam tagja, de még csak a holdudvarába sem tartoztam, mindenkor független szakemberként definiáltam magam. Az eltelt évek alatt alkalmassá váltam akár felsőbb bírósági tiszttel betöltésére is, például több velem együtt dolgozó – hasonló gyakorlattal rendelkező, ugyancsak főtanácsos - kollégámat (pl. dr. Balogh Zsoltot és dr. Magyarfalvi Katalint) nevezték ki közvetlenül az Alkotmánybíróságról kúriai bírónak.

A fentieket összegezve rendelkezem a strasbourgi emberi jogi rendszer kellő mélységű ismeretével, a szükséges angol és francia tudással (amennyiben utóbbiból a középfokú nyelvvizsgával igazolható tudásom nem bizonyulna elegendőnek, természetesen vállalom annak továbbfejlesztését), ezenkívül egykori bíróként, alkotmánybírósági főtanácsosként és jelenlegi ügyvédként rendelkezem a szükséges több évtizedes bírói, illetve jogalkalmazói tapasztalatokkal. Úgy gondolom, hogy 58 évesen a fentiek birtokában az Emberi Jogi Bíróságon sikeresen tudnám szolgálni mind hazám, mind az emberi jogok ügyét. Ez a célom...

Budapest, 2016. szeptember 26.

Dr. Grád András